GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek Nro. 81. 17. Lipca 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Ze Lwowa.* —

Okropny widok przeraził dnia 14go b. m. mieszkańców Lwowa tych, którzy byli iego świadkami, a wszystkich przeiął smutkiem i żalem straty nayszczytnieyszego i naydawnieyszego pomnika w samym środku miasta. — Wieża ratuszna, ta naypięknieysza ozdoba Stolicy, przeszło na 30 sążni w górę wznosząca się — ten Stróż, blisko półczwarta wieku nad bezpieczeństwem publicznem czuwaiący — zapadł się w owym dniu o pół do siodmey godzinie wieczorney. Przyczyna i sposób zapadnienia się były takie: Spodnia część wieży w kształcie czworogranu, od dawna iuż środkiem rys miała, a nieznacznie coraz więcey rozsuwaiąc się, ciężarem górney części, owegoto ośmiogranu ciśniona, rozpadła się na dwie strony; przezco górna, zsunęła się pionowo w środek aż na sklepienia i nie mogąc tam ostać, obaliła się w kierunku na Zachód, na sam rynek; tak iednak szczęśliwie, że pomimo blisko otaczaiących ią domów, żadnego nie uszkodziła. Chociaż atoli, iak się każdy domyślić może, to zwalenie się nie było gwałtowne, zważaiąc iednak, iż dla umieszczonego w niey zegaru i ogniowey stróży, ciągle zamieszkaną była, że nakoniec z powodu rozpoczętey budowy nowego Ratusza, liczni robotnicy właśnie około niey, stawiaiąc i pod nią kopiąc fundamenta, zaś niektórzy dla naprawienia oney, wewnątrz nawet znaydowali się, i że zawsze mnóstwo przechodzących zatrzymywać i robocie przypatrywać się zwykło — przypadek ten mógł był wielkie pociągnąć za sobą nieszczęście, gdyby iuż od rana niezawodne znaki następnego zdarzenia, nie były się obiawiały, przezco prawie wszyscy na ostrożności się mieli, i gdyby nie przezorność i gorliwość Władzy mieyscowey, oraz znanego iuż z tey strony ciesielskiego budowniczego Kawki, który zawczasu obecnych o grożącem niebezpieczeństwie ostrzegał i do ustąpienia zniewolił, za co mu słusznie publiczne podziękowanie należy. Z tém wszystkiem iednak, nie obeszło się całkiem bez nieszczęścia — 5 mężczyzn, między którymi 2 grenadyierów ciekawość aż na sam ganek wieży zaprowadziła, ieszcze tey samey godziny z pod gruzów poduszonych lub na śmierć pokaleczonych dobyto, a nazaiutrz 15letnią córkę Wieżowego, wykopano z piszczałką w ręku silnie niętą, na którey ta nieszczęśliwa, ieszcze przed samym zgonem (gdy właśnie zegar 2gi kwadrans na 7mą uderzył) podług zwyczaiu gwizdała. Ile więcey nieszczęśliwych padło ofiarą tey okropney chwili, okażą dnie następne przy ciągłem gruzów odsypywaniu. Kamień poprzeczny, właściwy zwornik całey budowy, w spodniey części w oknie archiwalnem wieży osadzony, miał napis niemiecki gockiemi głoskami pukło wyryty: »*Hans Bleher Anheb des Bau* 1491.« — Tak więc kolos, co przez 335 lat zdobił te mury i strzegł ich bezpieczeństwa, runął iedney chwili, nie zostawiwszy i śladu z całey swoiey okazałości. Dotąd iest powszechnym przedmiotem ciągłych uwag i rozpraw, a długo ieszcze uczuć da brak siebie, całey publiczności.

Towarzystwa Dam tuteyszych, zebrało u wielu Dobrodziejów na korzyść Instytutu Sióstr Miłosierdzia i dla innych dobroczynnych celów około 600 fantów różney wartości, i przeznaczyło takowe do wygrania przez publiczną loteryią.

Gdy N. Pan proiekt do loteryi naył askawiey zatwierdzić i opłatę należney taxy od przychodu loteryynego darować raczył, Towarzystwo pomienione dało tym końcem d. 15. Czerwca r. b. w sali ogrodu Pojeznickiego Zabawę z tańcami i pod dozorem C. K. Administracyi loteryyney odprawioną loteryią fantową.

Mieszkańcy tego miasta dowiedli znowu i przy tey sposobności czuły i dobroczynny sposób myślenia, którego nikt ieszcze bez skutku nie wzywał. Czysty przychód z przedaży losów loteryynych i biletów wstępnych na Zabawę z tańcami zebrany wyniosł 3655 ZR. 6 kr. M. K.

Aby ten przychód nieuszczuplić, PP. Zięt kiewicz i Piotra Piller gorliwi o dobro powszechne, zastąpili własnym groszem koszta druku na losy, bilety wstępne i afisze.

Z wykazanego czystego przychodu, zgodnie z myślą dawców oddano:

Tuteyszemu Instytutowi ubogich .	180 ZR. M.K.
Szpitalowi tuteyszych Siostr Miłosierdzia	2235 — —
Klasztorom Siόstr Miłosierdzia w Maryiampolu, Przeworsku i Rozdole, każdemu po 160 ZR. M.K.	480 — —

)(

Domowi wychowania tuteyszych Siostr Miłosierdzia . . . . . 160 ZR. M. K.
Resztę zaś . . . . 600 — ——
doręczona 5 Damom, na czele tego przedsiębierstwa znayduiących się a to w równych częściach i w zamiarze rozdania takowych ubogim po domach i innych niedostatek cierpiącym.

Z Loteryi Fantowey, która na dniu 15. Czerwca roku bieżącego w Lwowie na korzyść szpitalów pod dozorem Siostr Miłosierdzia ciągniętą była, pozostały niektóre fanty nieodebrane przez tych, którzy też wygrali, ninieyszem uwiadomieniem ogłasza się, iż te fanty za złożeniem biletu wygrywaiącego aż do dnia 15. Sierpnia 1826 wydane będą przez W. Ziętkiewicza mieszkaiącego w Rynku w własnym domu, te któreby niebyły odebrane, staią się własnością Siostr Miłosierdzia a następnie na korzyść tychże przez licytacyą sprzedane zostaną.

— *Z Wiednia.* —

Kommissyia ustanowiona do rozpoznania funduszu umarzaiącego zdała N. Panu z rezultatów iakie się w ośmnastem półroczu w tym instytucie okazały, następuiącą sprawę.

Podług przepisu naywyższego Patntu z d. 22. Stycznia 1817 ustanowiona Kommissyia przez W. C. Mość zebrała się w d. 24. Kwietnia 1826, aby po rozpoznaniu sprawdziła działalność funduszu umarzaiącego.

Protokół względem tey czynności spisany, do którego dołączone są rachunki i akt Kommissyi względem dokładnego śledztwa i likwidacyi kassy główney długi Państwa umarzaiącey, składa teraz z naywiększem uszanowaniem.

Przez działania powszechnego funduszu umarzaiącego w ósmnastem półroczu, od 1. Września 1825 do końca Lutego 1826 następuiące okazuią się rezultaty.

a) Maiątek czynny powszechnego funduszu długi umarzaiącego, który z końcem siedemnastego półrocza wynosił 166,373,504 ZR. 9 1/8 kr. w końcu ośmnastego półrocza czynił 170,104,411 ZR. 54 3/8 kr.; zatam takowy w ciągu ośmnastego półrocza pomnożył się o 3,730,907 ZR. 45 2/8 kr.

Kapitał pierwotny oddany funduszowi umarzaiącemu przy onegoż założeniu w d. 1. Marca 1817, w summie 50,135,627 ZR. 21 2/8 kr. w tym nowym okresie powiększył się o 119,968,784 ZR. 33 1/8, podług tego więc wszystek czynny maiątek funduszu umarzaiącego składał się z końcem ośmnastego półrocza z 170,104,411 ZR. 54 3/8 kr.

b) Roczne procenta tego czynnego maiątku całkiem na monetę konwencyyną policzone, załatwione zostaną z końcem ośmnastego półrocza 5,284,159 ZR. 54 1/2, które w końcu siedemnastego półrocza tylko 5,066,218 ZR. 28 kr. wynosiły. Zatem w ciągu ośmnastego półrocza okazał się nadrost 217,941 ZR. 26 1/2 kr. Łącznie z kwotą umarzaiącą 5 1/2 mil. ZR. M. K. corok do funduszu umarzaiącego z kassy Państwa wpływaiącą, pobiera fundusz na umorzenie nowego długu stanu rocznego dochodu 10,734,259 ZR. 54 1/2 kr. wraz z 109,548 ZR. 30 kr. w 5 procent. efektach pieniężnych. Od czasu onegoż założenia aż dotąd pomnożyły się iego dochody o 8,194,653 ZR. 29 1/2 kr.

c) Na wykupno nowego długu Stanu nie wpłynęła w ośmnastem półroczu z kassy centralney Państwa półroczna kwota 2,750,000 ZR., lecz weszło tylko 1,518,466 ZR. 40 kr., zatem mniey o 1,231,533 ZR. 20 kr. z tego powodu mniey, ponieważ ta ostatnia summa na zaspokoienie w miesiącach Kwietniu i Czerwca b. r. przypadaiącey wypłaty, 2,918,425 ZR. z pożyczki loteryyney z roku 1820 i 1821 wziętych, musiała być zatrzymaną.

d) Kosztem 4,129,283 ZR. 30 kr. w M.K. zniósł fundusz umarzaiący nowego w M. K. procentowego długu Stanu w ciągu ośmnastego półrocza 4,460,326 ZR. 6 1/8 kr. kapitału w nominalney wartości, czyli redukuiąc na Efekta 5 procentu przynoszące 4,454,713 ZR. 58 kr.

Summa od d. 1. Marca 1817 wykupionych w M. K. procentowych obligacyy wynosi 110,454,060 ZR. 30 5/8 w ilości nominalney czyli kapitał licząc po 5 procentu 90,709,437 ZR. 3 kr.

Oprócz wykupna giełdowego nowych procentowych obligacyy użyte także w trzynastem, czternastem, piętnastem, szesnastem i siedemnastem półroczu na przypadaiące wypłaty pożyczki loteryyney 8,529,465 ZR., i przezto umorzono kapitału pożyczki loteryyney w upłynionych pięciu półroczach mianowicie

z roku	1802	616,900 ZR.
» »	1820	2,912,000 —
» »	1821	1,550,000 —
Razem		5,078,900 —

Nakoniec podczas ciągnienia w d. 2. Stycznia i 1. Czerwca 1825 popadłe losowaniu 474,712 ZR. 25 kr. 6 procentowych obligacyy Kamery nadworney zapłacono w szesnastem i siedemnastem półroczu *al pari.*

e) Na wykupno dawnego, w pieniądzach papierowych procentowego długu Stanu, poświęcono z kassy Państwa na roczne onegoż upoważenie dwa mil. ZR. w M. K., z czego atoli także w ośmnastem półroczu miasto na tę ratę przypadaiących 100,000 ZR. tylko 849,287 ZR. 35 kr. o-

trzymano, ponieważ na zaspokoienie owych zaliczeń, które kassa centralna Państwa na wypłatę pomienionych 6 procent. obligacyy Kamery nadworney w summie 474,712 ZR. 25 kr. dała, a na co w szesnastém i siedmnastem półroczu 324,000 ZR. wypłacono, należało się ieszcze w ośmnastem półroczu 150,712 ZR. 25 kr.

Na wykupno dawnego długu Stanu użyto zaś 874,650 ZR. 17 kr. M. K. i tém umorzono kapitału 1,928,879 ZR. 38 2/8 kr.

Daley fundusz umarzaiący iako nadzwyczayne uposażenie, otrzymał do różnych kass wszystych obligacyy w nominalney wartości 48,523 ZR. 12 4/8 kr.

Zatém umorzony dawny dług Stanu, kiedy obligacyie różnéy stopy na 2 1/2procentowe efekta policzemy, wynosi w osmnastém półroczu 1 mil. 775,720 ZR., a w całym okresie wykupna od d. 14. Kwietnia 1818 do końca Lutego 1826 48,250,779 ZR. 20 6/8 kr., z czego podług przepisu Patentu z d. 21. Marca 1818 za lata upłynione 1818, 1819 i t. d. włącznie 1825 na 2 1/2 procentowe efekta zredukowawszy, spalono 40 mil. 120 ZR. 20 kr., a innych ieszcze 1 milion 800,001 ZR. 10 kr. były w gotowości do spalenia.

Na uzupełnienie przeznaczoney do umorzenia półroczney kwoty 2,500,000 ZR., oprócz tych, które w osmnastém półroczu częścią wykupiono, częścią z kassy centralney otrzymano; w summie 1,775,720 ZR., musiano ieszcze 724,280 ZR. wziąć z owych 6,692,873 ZR. 35 2/8 kr. obligacyy dawnego długu Stanu, które z końcem siedmnastego półocza należały ieszcze do czynnego maiątku funduszu umarzaiącego. A że z téy summy w osmnastém półroczu także 3,907 ZR. 50 2/8 kr. przez losowanie przeszło do nowego długu Stanu, zatém aż do końca osmnastego półrocza nad przeznaczoną umarzaiącą kwotę iest więcey wykupionych i między przynoszący pożytek funduszu umarzaiącego policzonych kapitałów dawnego długu Stanu w summie 5,964,685 ZR. 46 kr.

W Wiedniu d. 28. Kwietnia 1826.

Antoni Baron Baldacci,
Prezydent C. K. Jeneralnéy Izby Rachunkowéy,
Ignacy Jäger de Waidenau,
Wice-Prezydent.

Kl. Kawaler Füljod, C. K. rzeczywisty Radca nadw.	Melchior Kawaler Steiner, Zastępca Gubern. Banku.
Józef Ernst Millitz, C. K. rzeczywisty Radca nadw.	Bernard Baron Eskeles, Dyrektor banku narod.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Naynowsze doniesienia z obwodów rękodzielniczych daią znowu powód do obawy i lękaią się, iak *Globe and Traveller* wyraża, nowych w Manszestrze rozruchów.

Rozporządzenie Królewskie o rozwiązaniu dawnego i wyborów do nowego Parlamentu posełaią w Anglii Szerifom w Hrabstwach, którzy urządzić muszą wybory na prowincyi między dziesiątym a szesnastym dniem, a w miastach między trzecim a ośmym dniem po odebraniu mandatu. Kandydat w miastach musi wykazać czystego dochodu od maiątku gruntowego 600, a w miasteczkach 300 funt. szt. Wyborca winien okazać, że iest wolnym właścicielem gruntu (*Freeholder*), i że ze swoiego gruntowego maiątku ma 40 funtów szter. czystego dochodu. Tymczasem nie wszędzie są iednakowe warunki, pod któremi można być wyborcą. Niekiedy korporacyie maią prawo głosu; niekiedy samo mieszkanie w mieście (iak w Brestonie) daie prawo wszystkim mieszkańcom do powszechnego głosu, gdzie indziey dosyć mieć drzwi na ulicę; nakoniec poiedyńcze domy, nawet chaty, maią prawo iednego lub dwóch członków posłać do Parlamentu, iak tego mamy przykład na chacie pod Salisbury, którą przed kilkoma laty przedano za 30,000 funs. szterl. Od czynnego prawa do wyborów wyłączeni są Szeryfowie po Hrabstwach, dwunastu Sędziów w Izbie Wyższéy, poborcy tax, wszyscy, co piastuią urzędy dopiero od 1705 utworzone, wszyscy pensyioniści, i w Anglii wszyscy katolicy. Wybór nie może dłużéy trwać nad dni 15. Wyborca powinien głośno dać swoie *Votum*, i oprócz tego ie zapisać. Ustawa zakazuie surowo wszelkiego przekupstwa. Jeden głos takim sposobem uzyskany niweczy całe wybory i pozbawia wyborców prawa wyboru. Oprócz tego kandydat musi zapłacić 1000, a wyborca 500 funt. szterl. Woysko dniem przed rozpoczęciem wyborów musi się oddalić z mieysca, gdzie takowe trwaią. Dopiero po ukończeniu wyborów powrócić może.

Starszy gminy Kox, znany ze sprawy z artystą dramatycznym Kean, umarł na apoplexyią.

Po rozpoczęciu kroków nieprzyiacielskich ze strony Anglików przeciwko Birmanom, wydał Jenerał naczelny odezwę, w którey prowincyie Birmańskie traktatem pokoiu Anglii odstąpione, lub tylko pod opiekę poddane, wezwane są ogłosić się za niepodległe Awie, a Angliia przyrzeka im opiekę.

Listy z przylądka Coast, z osady angielskiey Sierra Leone w Afryce, z Kwietnia donoszą, że téy części brzegów zagraża nowa woyna, albowiem Król Ashantów z całém swoiem woyskiem wyruszył, stoi blisko granic an-

gielskich, i Akimów, naywierniejszych sprzymierzeńców Anglii, zupełnie pokonał. Z tego powodu ustał cały handel.

Gazety z Singapore donoszą pod d. 19. Stycznia, że Kapitan Barnay wysłany przez Angliią do Dworu Siamskiego, przybył do Bankok, i miał posłuchanie u Króla, który bardzo iest przychylny Europeyczykom.

Francyia.

Nowa Kommissyia śledcza Sądu Parów ukończyła w d. 20. Czerwca badanie z P. Ouvrardem. Tegoż samego dnia słuchała P. Bourgenot, dozorcy magazynu w Bajonnie. d. 21. PP. Regnault i Lucot de Haut-rive, Intendenta woyskowego i Jenerała Porucznika Berge, Kommendanta w Katalonii.

Izba Parów przyięła w d. 27. Lipca trzy małe proiekta do prawa, dotyczące się miasta Montpellier i St. Quintin, i nadzwyczaynych podatków Departamentu Wyższéy Garony, w celu założenia szkoły wetarynacyi w Toulouzie, i słuchała zdania sprawy z proiektu, dotyczącego się koszar w Courtille, i rozmaitych prożb. Poczém Izba odroczyła się na d. 29., w którym miał być zdany rapport Kommissyi z budżetu na rok 1827.

P. Azenza, były Wice-Krol Mexykański i były Minister Króla Hiszpańskiego, który od lat kilku mieszkał w Bordeaux, szedł tamże z tego świata.

Włochy.

W Genui i po innych miastach W. Xięstwa rozeszły się od nieiakiego czasu niepokoiące wieści; mówiono, że w szpitalu Varignańskim pokazało się powietrze wschodnie, przywiezione przez osadę okrętu, z Lewanty przybyłego. Dla rzetelnego obrazu tego wypadku, Gazeta de Genova z d. 23. Czerwca udzieliła w téy mierze autentycznych szczegółów, prostuiąc owe podania w sposobie zaspokaiaiącym.

Królestwo Polskie.

Urządzenie,

tyczące się handlu tranzytowego bydłem z Rossyi przez Królestwo Polskie do Austryi i Pruss.

(Ciąg dalszy.)

Tabella marszrut
dla bydła rossyyskiego przez Królestwo Polskie tranzyto przechodzącego.

I. Z Uściługa czyli Łuszkowa.

a) do Igołomii.

Punkta Marszruty.		*Punkta Sprawdzenia.*
Horodło	mil 1 1/2	
Uchanie	— 4	
Woysławice	mil 1	
Krasnystaw	— 4	Krasnystaw.
Gorzków	— 1 1/2	
Żółkiewka	— 1 1/2	
Kraśnik	— 6	Kraśnik.
Urzędów	— 1	
Annopól	— 3	
Opatów	— 5	Opatów.
Iwaniska	— 2	
Staszów	— 3	
Oleśnica	— 2	
Stopnica	— 1	Stopnica.
Wiślica	— 3	
Skalbmierz	— 3	
Proszowice	— 2	
Igołomia	— 2	Igołomia.

Do pędzenia dni 23.

na rasztagi
(w lecie i czasie pogodnym dni 8.
(— razem dni 31.
(w zimie i czasie słotnym dni 12.
(— razem dni 35.

b) do Wilczkowic.

Punkta Marszruty.		*Punkta Sprawdzenia.*
Horodło	mil 1 1/2	
Uchanie	— 4	
Woysławice	— 1	
Krasnystaw	— 4	Krasnystaw.
Gorzków	— 1 1/2	
Żółkiewka	— 2 1/2	
Kraśnik	— 6	Kraśnik.
Urzędów	— 1	
Annopól	— 3	
Opatów	— 5	Opatów.
Iwaniska	— 2	
Staszów	— 3	
Oleśnica	— 2	
Stopnica	— 1	Stopnica.
Wiślica	— 3	
Skalbmierz	— 3	
Słomniki	— 3 1/2	
Wilczkowice	— 1	Wilczkowice.

Do pędzenia dni 24.

na rasztaki
(w lecie i czasie pogodnym dni 8.
(— razem dni 32.
(w zimie i czasie słotnym dni 12.
(— razem dni 36.

c) do Wieruszowa.

Punkta Marszruty.		*Punkta Sprawdzenia.*
Horodło	mil 1 1/2	
Uchanie	— 4	
Woysławice	— 1	
Krasnystaw	— 4	Krasnystaw.
Piaski	— 3 1/2	
Lublin	— 3 1/2	Lublin.

Punkta Marszruty.		*Punkta Sprawdzenia.*
Markuszów . .	— 3 1/2	
Kurów . . .	— 1/2	
Puławy . . .	— 2	
Zwoleń . . .	— 4	
Radom . . .	— 4 1/2	Radom.
Wolanów . .	— 2	
Przysucha . .	— 3	
Opoczno . . .	— 4	
Suleiów . . .	— 4	
Piotrków . .	— 2	Piotrków.
Widawa . . .	— 7	
Wierusów . .	— 8	Wierusów.

Do pędzenia dni 31.

na rasztaki (w lecie i czasie pogodnym dni 11.
(— razem dni 42.
(w zimie i czasie słotnym dni 16.
(— razem dni 48.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

— *Z Warszawy d. 2. Lipca.* —

Na ostatnich targach warszawskich płacono za korzec żyta zł. od 8 do 9. — Pszenicy od 13 i grosz. śrebr. do 18. — Jęczmienia od 6 i gr. 20 do 8 i 3 śre. gro. — Owsa od 6 i pół do 7 i pół. — Siana furę iednokonną od 14 do 16, parokonną od 20 do 23. — Słomy furę zwyczayną od 6 do 6.

Rossyia.

Manifest Jego Cesarskiéy Mości:
Z Bożéy Łaski My Mikołay I., Cesarz i Samodzierzca wszech Rossyy i t. d.

»Manifestem naszym z 19. Grudnia r. z. i przez ogłoszenia następne, wszyscy nasi wierni, poddani uwiadomionymi zostali o istnieniu spisku, który miał na celu obalenie tronu, zmianę rządu, zniszczenie praw, a z niemi wszystkiego, cokolwiek za nayświętsze poczytuie oyczyzna nasza.

Włożyliśmy na Kommissyią śledczą, przeznaczoną do wybadania z gruntu tych świętokradzkich knowań, obowiązek, iżby ogarnęła ten przedmiot w całéy iego rozległości, doszła aż do zarodu złego, odkryła iego początek, śledziła rozgałęzienia, oznaczyła ich postęp i obszerność, i ułożyła wreszcie wypadki badań, nie na podeyrzeniach lub podobieństwie do prawdy, ale oparte na świaddectwach pewnych, stanowczych, niezłomnych.

Tak ścisłe i tak rozległe śledżenia nakazywała niezbędna potrzeba. Skoro w pierwszych dniach panowania naszego, niezgłębione Przedwiecznego wyroki odsłoniły nam straszliwy zamiar, od dziesięciu iuż lat knowany w ciemnościach, poznaliśmy w tém palec boży, który nam widocznie wskazywał i nasze postępowanie i nasze obowiązki; a zrozumieliśmy tém lepiéy świętość tych powinności, iż zaród spisku daleko poprzedzał nasze wstąpienie na tron, i że zagrażał nietylko naszéy osobie, ale i Rossyi całéy.

Taka była myśl nasza przy utworzeniu Kommissyi śledczéy; takie zasady miały przewodniczyć iéy czynnościom. Po przeszło pięciu miesiącach pracy, odbywanéy codziennie z gorliwością niezmordowaną, po rozważeniu i sprawdzeniu wszelkich okoliczności, wszelkich zeznań, każdego czynu; stroniąc od domysłów i prostych podeyrzeń, a gruntuiąc się iedynie na oczywistości, na zeznaniach samychże oskarzonych, lub na sposobach przekonania, które nie zostawiały cienia wątpliwości; nakoniec, dozwalaiąc obwinionym zupełnéy swobody i ułatwień, których potrzebowali dla własnéy obrony; Kommissyia ta, doszła celu swoiego: — przedstawiła nam stanowczy obraz całości swoich poszukiwań, z dołączeniem wszystkich dowodów oryginalnych, na których się tenże opierał.

Z rozbioru tego raportu i iego dowodów, okazuią się dwa rodzaie oskarzeń zupełnie od siebie różne: pierwsze, nayważnieysze, tyczą się występku zdrady kraiu, zamiarów oddawna ułożonych, popieranych i sposobionych ku doyrzeniu z niezłomną zatwardziałością, i kierowanych ciągle i niezmiennie do zbrodniczego celu; drugie, obeymuią obłąkanie, zrodzone albo przez słabość umysłu, albo przez ślepe zaufanie, przez brak dostateczněy przenikliwości w zbadaniu taiemnic prawdziwych spiskowych, przez chwilowy zapał namiętności zakończony żalem, słowem przez te chęci niestałe, bez widoków pewnych, którym przedewszystkiém, nie można przypisać w czynach buntu naymnieyszego udziału. — Widać przez sam rodzay przestępstwa, iż oskarzeni tego rodzaiu mogą iedynie karom czysto poprawczym uledz w zastosowaniu; — co zaś do winnych, na których ciężą główne zarzuty oskarzenia, którzy, mniéy lub więcéy zbliżeni do ogniska działań tego spisku, znali prawdziwe cele, ci podpadną wszyscy iednemu wyrokowi; iakkolwiek w równym stopniu nie zawinili.

Postanowiliśmy z trzech naypierwszych władz Państwa złożyć trybunał, któremu danie tego wyroku ma być powierzonem; to iest z Rady Państwa, Senatu rządzącego i świętego Synodu, przyłączaiąc do nich kilka osób wybranych z pomiędzy wyższych stopni w woyskowości i cywilnym zawodzie. Prezyduiący Kommissyi śledczéy, ani iéy członkowie zasiadać w nim nie mogą.

Taką nadaiąc organizacyią temu trybunałowi, chcieliśmy, nietylko póyść za powagą dawnych zwyczaiów, ale nadto dać poznać, żeśmy

)( )(

nie przestali uważać tego przedmiotu iako sprawę wszystkich Rossyian, których ożywia miłość oyczyzny, i iako sprawę całego Państwa.

Powierzaiąc los oskarzonych temu naywyższemu sądowi, oczekuiemy po nim, i od niego żądamy tylko samey sprawiedliwości, ściśle zastósowaney do praw, iakoteż do mocy i oczywistości dowodów.

Po wydaniu decyzyi, i po przedstawieniu nam oney, wyrok ogłoszonym zostanie ze wszystkiemi szczegółami procedury.

Dan w Petersburgu, dnia 1. Czerwca roku pańskiego tysiącznego ośmsetnego dwudziestego szóstego, panowania zaś naszego roku pierwszego.

Ukaz do Senatu rządzącego.

W dopełnieniu Manifestu naszego pod d. dzisieyszym, rozkazuiemy, co następuie:

1) Rzeczywisty tayny Radca 1szey klassy Xiążę Łopuchin, mianowany iest Prezesem sądu naywyższego, a w razie słabości, zastąpi go rzeczywisty tayny Radca Xiążę Kurakin.

2) Minister Sprawiedliwości pełnić będzie w tym sądzie, nieodłączne od iego stopnia obowiązki Prokuratora jeneralnego.

3) Oprócz Członków trzech pierwszych Władz Państwa, zasiędą ieszcze w nim następuiące osoby: rzeczywisty tayny Radca Baron Gołowkin, Jenerał Hrabia Langeron, rzeczywisty tayny Radca Baron Strogonow, Jenrał-Adjutant Woynow, Jenerał Inżenieryi Oppermann, Jenerał-Adjutanci Hrabia Lambert, Seniawin, Borozdin, Paszkiewicz, Jenerał-Porucznik Emmanuel, Jenerał Adjutanci Hrabia Komarowski, Baszucki, Zakrzewski i Bystrom, nakoniec Senator Wydziału Moskwy, tayny Radca Kusznikow.«

»Dnia 1. Czerwca 1826.«

»(Podpisano) Mikołay.«

Turcyia.

Dostrzegacz Austryiacki pod napisem: »*Z Wiednia d. 7. Lipca*« umieścił:

Listy z Korfu z dnia 16. Czerwca donoszą: »Seraskier Reszyd Mehmed Basza zostawiwszy załogę 2000 piechoty i 500 iazdy w Messolundze, w d. 23. Maia wyruszył z korpusem 6000 ludzi do Lepantu, zkąd wysłał swoiego Kiaia Beia przeciwko klasztorowi między Lidoriki i Krawari położonemu, a przez Greków osadzonemu. Tameczna nieliczna osada poddała się po krótkiey obronie, iakoteż kilka gmin w okolicy Salony. Poczém Seraskier obrócił się ku Atenom; Hussein Bei, ieden z dwóch Kommissarzy przez Portę wysłanych, odebrał rozkazy udać się za Seraskierem.«

»Ibrahim Basza rozproszywszy w dniu 7mym Maia nie daleko Patras na wzgórzach, panuiących iedney tylko drodze do Kalawrity wiodącey, kupę powstańców, która tam obozowała, powrócił znowu do Patras i d. 12. wspomnionego miesiąca wyszedł z tey twierdzy na czele swoiey iazdy w celu udania się do Tripolizy. Dnia 13. udało się za nim całe iego woysko, którego siłę podaią na 14,000 ludzi (10,000 Egipcyian i 4000 Albanczyków). Za zbliżeniem poddała się Kalawrita i okoliczne wsie, poczém bez przeszkody posunął się aż ku Tripolizy. Tu napotkał na Kolokotroniego, któremu z 3000 ludzi dawniey w tey okolicy zebranych, za zbliżeniem się Ibrahima Baszy, zaledwie 500 zostało. Z tą małą garstką poszedł Kolokotroni do Karyteny, zostawiaiąc otwartą drogę do Tripolizy Wodzowi Egipskiemu. Zabawiwszy cokolwiek w tém mieście, posełał Ibrahim Basza swoie oddziały do Leondari, Mistra i t. d., które nigdzie naymnieyszego nie doznały odporu. Podług naynowszych wiadomości miał on założyć obóz pod Argos, a znany Nikita, który w tameczney okolicy z małym stał korpusem, udał się do Napoli di Romania. Soliman Bei (francuzki renegat la Seve) iak słychać wyruszył z Modonu, dla połączenia się z Ibrahimem Baszą. Ostatni zamyślał posłać kolumnę z Mistry przeciwko Napoli di Malwazia (Monembasia), aby tę twierdzę ze strony lądu obledz, która z powodu, że niema portu, tylko zatokę sposobną do zarzucania kotwicy, trudna iest do oblężenia ze strony morza.«

»Jenerał Margrabia Paulucci, Naczelny Wódz C. K. Marynarki i oraz C. K. siły morskiey na stanowisku w Archipelagu, który w d. 15tym o godzinie 11tey rano przybył do portu w Korfu na fregacie Bellonie, dzisiay rano popłynął przez Zantę do Smyrny. Margrabia Paulucci krótko bawił w tuteyszém mieście. Rząd przyymował go w sposobie odznaczaiącym, czyniąc mu wszelkie honory.«

»Okręt admiralski angielski Revenge, pod Kapitanem Burrard, który zawinął tu w d. 5. t. m. z Wice-Admirałem Sir Harry Neal, po siedmiodniowey podróży z Napoli, ciągle w tuteyszym stoi porcie. Kapitan fregatty Najad, Spencer, która tu równie stoi na kotwicy, przedsięwziął za pozwoleniem w d. 10. t. m. dawno zamierzoną w celu zabawy podróż do Wiednia przez Ankonę i Triest. (Kapitan Spencer przybył iuż do Wiednia przed kilku dniami.«)

Redakcyia Józefa Bensy; Drukiem Piotra Pillera.